

عنوان مقاله:

مقایسه تطبیقی قابلیت های حسی باغ های قرون 14 تا 16 میلادی برپایه تفاوت های آیین های اسلامی و بودایی

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی معماری و شهرسازی جهان اسلام در عصر جهانی شدن (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

حمیدرضا عظمتی - استاد تمام معماری دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی، ایران

جمال الدین مهدی نژاد - دانشیار معماری دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی، ایران

سیده فرشته احسانی اسکویی - دانشجوی دکتری معماری دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی، ایران

خلاصه مقاله:

موقعیت معماری اسلامی ایران در عصر مدرنیته، از دو قرن پیش در محافل حکومتی و روشنفکری به بحثی غالب تبدیل شده است. فضاهای کالبدی معاصر، هنوز هم در سردرگمی میان برداشت سطحی از نگاهی حسرت آمیز به گذشته تافرینتگی به الگوهای غربی به سر می برد؛ بسیاری از طراحان، بدون توجه به بستر، به تقلید صوری از کالدهای مختلف، اکتفا کرده اند که پیامد آن، علاوه بر قطع پیوستگی با ریشه های تاریخی و به وجود آمدن مشکلات هویتی، عدم تأمین نیازهای روحی و روانی و توانایی تعامل صمیمانه با انسان است. در این پژوهش، ابتدا با رجوع به منابع و اسناد معتبر، جهان بینی های غالب در آیین های اسلامی و بودایی را بررسی نموده و سپس به تحلیل کالدهای محصول این جهان بینی ها - باغ های ذن و باغ های تیموری در قرون 14 تا 16 میلادی - با رویکردی تفسیری و از طریق مطالعات تطبیقی خواهیم پرداخت. یافته ها نشان می دهد که نوعی هماهنگی و ارتباط بین جهان بینی های هر تمدن نسبت به رابطه بینسوز و ابژه، انسان و طبیعت، ارزش حواس پنجگانه انسانی و کیفیت حسی باغ هایشان به عنوان مصداق های عینی، وجود دارد؛ لذا برای انسان ایرانی که روحیه ای تعاملگرا دارد، بهتر است با تحریک قوای حسی مختلف، همانگونه که در باغسازی ایرانی نیز مشاهده می شود کیفیت تجربه فضایی او را ارتقا دهیم.

کلمات کلیدی:

آیین اسلامی و بودایی، باغ های ذن (خشک)، باغ های تیموری، قابلیت حسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/868196>

